

**Національний університет біоресурсів і
природокористування України**

Юридичний факультет

Кафедра теорії та історії держави і права

**Студентський науковий гурток «Клуб юних
теоретиків»**

**Студентський науковий гурток «Дискусійний
клуб «De jure!»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

учасників

XVI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ОЧИМА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ»

16 листопада 2023 р.

м. Київ

УДК: 340:167.1:378.2

Матеріали XVI Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
«Проблеми юридичної науки очима молодих науковців»

П.78

Проблеми юридичної науки очима молодих науковців : зб. наук. пр. XVI
Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф. (м. Київ, 16 листопада 2023 р.) / Укладачка:
Віра Качур. К., 2023. 234 с.

У збірнику подані наукові здобутки учасників, що присвячені
проблемам юридичної науки.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

**За зміст наукових матеріалів відповідальність несуть їх автори та
наукові керівники**

Момоток Вікторія

магістрантка 1-го курсу навчання
юридичного факультету Національного університету
біоресурсів і природокористування України (м. Київ)

Правове регулювання розвитку сільського зеленого туризму*

Сільський туризм є одним з найважливіших напрямів розвитку села, оскільки є альтернативою його індустріалізації і засобом підвищення рівня життя сільського населення. Функціонування сільського туризму впливає на

розвиток сільських територій, підвищує ефективність сільськогосподарської діяльності, що, у свою чергу, впливає на забезпечення виконання однієї із стратегічних цілей державної аграрної політики – забезпечення продовольчої безпеки.

Сільський туризм – це надання (чи отримання) послуг туристичних атракцій, асоційованих з відпочинком, по використанню екосистемного потенціалу агропромислового комплексу та локальної інфраструктури певного регіону сільської місцевості або ж її характерної колоритної культурної, архітектурної, етнічної, господарської тощо особливості [1, с. 138-143].

Підґрунтям досконалого регулювання сільського зеленого туризму в будь-якій країні є довершеність її правової системи. Узгодженість й прозорість нормативно-правової бази дозволяє ефективно здійснювати обраний вид діяльності навіть в умовах відсутності спеціальних законів вузької спрямованості [7, с. 68–73].

Важливою проблемою розвитку сільського зеленого туризму в Україні є відсутність чітко сформульованої державної політики щодо сільського туризму й системи нормативно-правового забезпечення цього виду туристичної діяльності. Відсутня сприятлива законодавча база для розвитку сільського зеленого туризму. На рівні законів не визначено статус господарів, які приймають на відпочинок туристів та немає термінологічної єдності. у різноманітних норматив-правових актах можна зустріти поняття «агротуризм», «екотуризм», «сільський туризм», «зелений туризм», «сільський зелений туризм» тощо. А єдиного чітко встановленого термінологічного визначення «сільський зелений туризм» не дає жоден нормативно-правовий документ [5, с. 127-131].

У Законі України «Про туризм» сільський зелений туризм розглядається лише як вид туризму, поділяючи його на сільський та екологічний (зелений) і не містить чіткого визначення особливостей цього туризму. На законодавчому рівні визнається, що розвиток екологічного (зеленого) та сільського туризму є пріоритетним напрямом державної політики у сфері туризму [4, ст. 6]. У Законі України "Про особисте селянське господарство" визначено правові, організаційні, економічні та соціальні засади ведення особистого селянського господарства, зокрема з надання послуг у сфері сільського туризму [3, ст. 1]. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про особисте селянське господарство», сільський земельний туризм - одна з послуг з використанням майна особистого селянського господарства, суб'єктом якої може бути фізична особа, яка веде особисте селянське господарство без реєстрації як фізична особа підприємець.

Усі спроби прийняття спеціального закону, який би став правовою основою функціонування сільського туризму так і не були вдалими. Зокрема, було зареєстровано законопроекти «Про сільський туризм» № 0920 від 25 червня 2006 р. та «Про сільський зелений туризм» № 3467 від 12 квітня 2007 р., які згодом були зняті з розгляду Верховною Радою України. 23 травня 2017 р. законодавцем було прийнято за основу проект Закону про внесення змін до Закону України «Про особисте селянське господарство». На цьому законотворчий прогрес у питаннях сільського туризму було зупинено, не зважаючи на той факт, що у плані заходів з реалізації Концепції розвитку

сільських територій, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19 липня 2017 р., закріплено заходи з законодавчого врегулювання питання розвитку туристичної та рекреаційної діяльності у сільській місцевості шляхом внесення змін до Закону України “Про туризм” та розроблення пілотних проектів з розвитку сільських територій, що стимулюватимуть такий вид діяльності, як туризм [6, с. 240-242].

Значною, перешкодою на шляху поширення ідеї туризму в сільській місцевості є незрозуміння його принципової відмінності від комерційної туристичної діяльності в законодавчих, урядових та освітянських колах. Сільський зелений туризм помилково розглядається як сфера туризму, тобто ототожнюється з високоприбутковим бізнесом на урбанізованих територіях з усіма наслідками, що звідси витікають. Тому, на законодавчому рівні мають бути встановлені чіткі критерії для розмежування підприємницької і непідприємницької діяльності в цій сфері [2, с. 21-28].

Отже, сільський туризм – це прогресивна сфера, за допомогою якої наша держава може вирішити певну кількість проблем, що виникають в українських селах. Тому для розвитку сільського туризму потрібне нормативне регулювання та наукове та законодавче визначення основних термінологічних понять, правових підходів та державного регулювання у цій галузі. Сільський зелений також туризм може бути корисним як для відпочиваючих, так і для господарів – селян, сільських громад, регіонів і держави в цілому, сприяє розвитку багатьох пов’язаних з ним галузей економіки.

Література

1. Биркович В. І. Сільський зелений туризм – пріоритет розвитку туристичної галузі України / В. І. Биркович // Стратегічні пріоритети. – 2008. – № 1 (6). – С. 138-143
2. Гафурова О.В. Правове регулювання послуг у сфері сільського зеленого туризму (на прикладі особистих селянських господарств) С 21-28 . Vol. 10, No 4, 2019 «ПРАВО. ЛЮДИНА. ДОВКІЛЛЯ» | «LAW. HUMAN. ENVIRONMENT» ISSN 2663-1350 <https://doi.org/10.31548/law2019.04.003>
3. Закон України "Про особисте селянське господарство" Закон України № 742-IV від 15.05.2003 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/742-15#Text>
4. Закон України "Про туризм" Закон України № 325/95-ВР від 15.09.1995 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text>
5. Котуха О. С., Олашин М. М. Нормативно-правове регулювання сільського зеленого туризму в Україні с. 127-131./ Інновації, тренди та перспективи індустрії гостинності : матеріали І Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції (12 грудня 2019 р.). – Львів : ЛТЕУ, 2019. – 192 с.
6. Сащенко І. С. Нормативно-правове регулювання сільського туризму в Україні / І.С. Сащенко - 2020 - openarchive.nure.ua Актуальні правові проблеми інноваційного розвитку агросфери Матеріали науково-практичної конференції (м. Харків, 20 листопада 2020 р. С. 240-242)

7. Товт М. Сільський туризм. Як регулюється він // Віче. – № 3 (132). – 2003. – С. 68–73